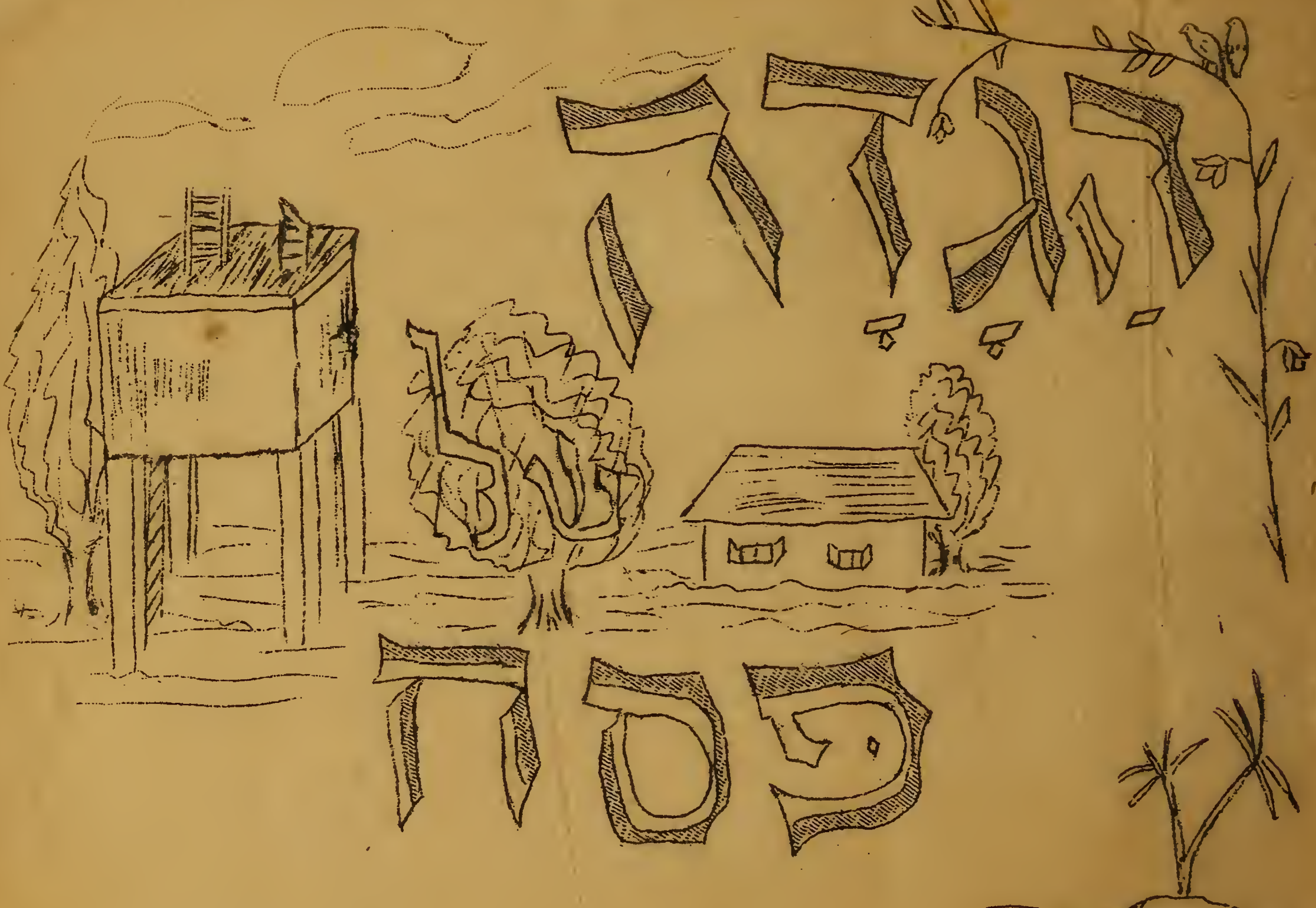
הגדה פסח

משמר-השרון תש״ו

הכרזת החג

בחודש הראשון בארבעה עשר לחודש בין הערבים פסח לה׳.ובחמישה עשר יום לחודש הזה חג המצות לה׳.שבעה ימים מצות תאכלו. (קריאה)

[illegible] זכור את היום הזה,אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים (זמרה בצבור)

היום אתם יוצאים בחודש האביב (זמרה בצבור)

בשורת האביב

כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו

הנצנים נראו בארץ

עת הזמיר הגיע, וקול התור נשמע בארצנו,

התאנה חנטה פגיה, והגפנים-סמדר נתנו ריח.

נצא השדה,
נלינה בכפרים,
נשכימה לכרמים
נראה אם פרחה הגפן,
פתח הסמדר,
הנצו הרמונים (קריאה)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ה א לחמא עניא די אכלו

אבהתנא בארעא דמצרים וכו׳ (זמרה בצבור)

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה כולו מצה?

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, הלילה הזה כולו מרור?

שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, הלילה הזה שתי פעמים?

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין, הלילה הזה כולנו מסובין?

ע ב ד י ם היינו לפרעה במצרים. ויוציאנו ה׳ אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואילו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים – הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים. (קריאה)

ע ב ד י ם היינו לפרעה במצרים...

ה י ו ם אתם יוצאים בחודש האביב.
(זמרה בצבור)

חזרן הסנה

ומשה היה רועה את צאן יתרו חותנו, כהן מדין. וינהג את הצאן אחר המדבר ויבוא אל הר האלהים חורבה. וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה, וירא והנה הסנה בוער באש והסנה איננו אכל. ויאמר משה: אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה, מדוע לא יבער הסנה. וירא ה' כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר: משה! משה! של נעליך מעל רגליך, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא. ויאמר, אנוכי אלהי אביך, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב. ויסתר משה פניו, כי ירא מהביט אל האלהים.

ויאמר ה': ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נוגשיו, כי ידעתי את מכאוביו. וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההיא אל ארץ טובה ורחבה, אל ארץ זבת חלב ודבש. (קריאה)

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים. ויסב את את העם דרך מדבר ים סוף. וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים. ויוגד למלך מצרים כי ברח העם, ויאסור את רכבו ואת עמו לקח עמו וירדוף אחרי בני ישראל. ובני ישראל יוצאים ביד רמה. וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חונים על הים. וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נוסע אחריהם וייראו מאוד. ויאמר משה אל העם: אל תיראו, התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויט משה את ידו על הים ויבקעו המים. ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. וירדפו מצרים ויבואו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים. וישובו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים, לא נשאר בהם עד אחד. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת: (קריאה)

אשירה לה' כי גאה גאה
סוס ורוכבו רמה בים " (זמרה בצבור)

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לועז:
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
הים ראה וינוס, הירדן יסוב לאחור:
ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן:
מה לך הים כי תנוס, הירדן תסוב לאחור:
ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן:
מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלהי יעקב:
ההופכי הצור אגם מים, חלמיש למעינו מים.
(זמרה בצבור)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

רידי משה כבדים (ש.שלום)

על פסגות ההרים מדורות אל דורות
מדורות בוערות.
תליבים ושטנים מכל כת ואומה
מרקדים במהומה.
שם צולים לבבות שקראו לגאולה
מעבדות ועולה.

ישראל עם קדושים מעולם ועד עולם –
פרק עול כל עם!
הרים את לוחות העדות שם חרות:
אחוה וחרות!
אלהים לא מצאו מוצאות מן הדם –
ומצאם האדם!

ישראל עם אסור בנחושתי העבדות–
הוא יביא את הפדות
בחרבות עמלק שיכתת לאתים
ישדד לעתים!
אשירה לעם מחושל הזועה
גאה כי גאה

כפים ישא הרצון הגואל –
וגבר ישראל!
עמודי העולם שרקבו מיסודם!
נחדש את הודם!
וגר זאב עם כבש ואריה כבקר
ישתעשע בכר.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בראש יתנופף נס אחדות ושוויון -
הוא דגל ציון!
אחריו המונים מכל חטא נקיים
כהנים ולויים
וחרש ואומן ואכר ופועל
י ח י י ש ר א ל !
(קריאה)

ר ה י א שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו.
אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו. והקב"ה מצילנו מידם.
(קריאה)

וָ אֶ עֱ ב וֹ ר עָלַיִךְ, וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמָיִךְ וָאוֹמַר לָךְ: בְּדָמַיִךְ חֲיִי!
בְּדָמַיִךְ חֲיִי!
(קריאה)

ה ש ו ד (י. פיכמן)

ה ה, שוד אחים גולים, בורחים
אובדי ימים וערבה -
ילל נשא ולא יחדל
על דרכי ליל ותהום טרופה.
(קריאה)

א ר י כ י ב א ו ר נ ו

א ר י כי באורנו כל חבלי הקץ
והקץ לא נראה
כי סגרו עלינו כל נתיבות עולם,
עד למחנק סגרו.
ואך הפדות, אמרנו, נפתחה לנו -
לא נפתחה!

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואיך יערב לנו זיו שמי ציון
עינינו ירהיבו,
ואיככה נשיש על כל תלם עפר
ידינו הפריחו
ועל נאות שקט -בנינו
ועל רוח עוז בחורינו -
ואחינו,אלפי רבבות ישראל -
בידי מרצחים נשמדים וכלים?
(קריאה)

ש י ר י בי כלענה,
נגוני אפל.
על ביתנו נפל צל -

ש ב ת משוש חגנו,
נהפך לאבל מחולנו!
(קריאה)

מ ב ע ד ל א ש נ ב י
(ח.נ.ביאליק)

מ ב ע ד לאשנבי את ראשי אוציאה,
אף אקרא לסערה ואשאל את פיה;

אביטה בעבים,אבינה בחשכה -
היהי קץ לחושך אם סוף למהפכה ?

הישך הסער ויפזרו העבים
ונגה הסהר ונגהו כוכבים ?

אביטה אל ארץ,אף אפן למעלה -
אין חזון,אין קשב -רק סופה ולילה.
(קריאה)

ש פ ו ך חמתך על הגויים, אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קרא: כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו:

ש פ ו ך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי ה׳.

(קריאה)

(יהודה הלוי)

י ר ם ליבשה בהפכו מצולים,
שירה חדשה שבחו גאולים,
דגלי כן תרים על הנשארים,
ותלקט נפזרים כמלקט שבלים,
ושוב שנית לקדשה, ואל תוסיף לגרשה
והעלה אור שמשה. ונסו הצללים.

(קריאה)

ו ה י ה ביום ההוא יוסיף ה׳ שנית ידו לקנות את שאר עמו! אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים. ונשא נס לגויים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ.

(קריאה)

ו א מ ר ת ביום ההוא אודך ה׳ כי אנפת בי ישוב אפך ותנחמני:
ה נ ה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה, ויהי לי לישועה.
ו ש א ב ת ם מים בששון ממעיני הישועה.

(קריאה)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ו ש א ב ת ם מים בששון
ממעיני הישועה... (זמרה בצבור)

ח ז ק ו ידים רפות וברכים כושלות אמצו!
אמרו לנמהרי לב:חזקו,אל תיראו;
הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים
הוא יבוא ויושיעכם. (קריאה)

ו פ ד ו י י ה׳ ישובון ובאו ציון ברנה;
ששון ושמחה ישיגו,ונסו יגון ואנחה
והאכלתי את מוניך את בשרם
וכעסיס דמם ישכרון,
והלכו אליך שחוח בני מעניך
והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציך.
כי יום נקם לה׳ שנת שלומים לריב ציון. (קריאה)

כ י בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו כף.ושלמו ימי אבלך! (קריאה)

א ז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדיו.
והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם. (קריאה)

כ י מציון תצא תורה ודבר ה׳ מירושלים (זמרה בצבור)

ק ר ב יום אשר הוא לא יום ולא לילה.
רם הודע כי לך היום אף לך .ילה
שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה
תאיר כאור יום חשכת לילה (זמרה בצבור)

ח ס ל סדור פסח כהלכתו
ככל משפטו וחוקתו.
זך,שוכן מעונה.
קומם קהל עדת מי מנה!
בקרוב נהל נטעי כנה,
פדויים לציון ברנה.

ל ש נ ה
ה ב א ה
ב י ר ו ש ל י ם
ה ב נ ו י ה !!!

ש ו ל ח ן ע ר ו ך

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ז מ ר ה   ב צ ב ו ר

א ד י ר במלוכה, ב ח ו ר כהלכה, ג ד ו ד י ו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה:
כי לו נאה, כי לו יאה:

דגול במלוכה, הדור כהלכה, ותיקיו יאמרו לו - לך ולך וכו׳
זכאי במלוכה, חסין כהלכה, טפסריו יאמרו לו - לך ולך וכו׳
יחיד במלוכה, כביר כהלכה, למודיו יאמרו לו - לך ולך וכו׳
מרום במלוכה, נורא כהלכה, סביביו יאמרו לו - לך ולך וכו׳
עניו במלוכה, פודה כהלכה, צדיקיו יאמרו לו - לך ולך וכו׳
קדוש במלוכה, רחום כהלכה, שנאניו יאמרו לו - לך ולך וכו׳
תקיף במלוכה, תומך כהלכה, תמימיו יאמרו לו -לך ולך וכו׳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

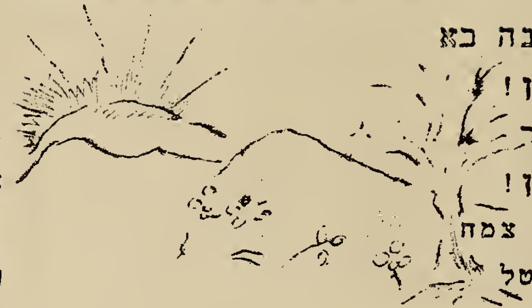
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

י ר ח נ י ס ן

הנה בא,הנה בא
החודש ניסן!
שמים לטוהר
הארץ אך גן!
כל פרח,כל צמח
יברק מן הטל
השמש לוטפת
הרוח מה קל!

הנה בא,הנה בא
ניסן הבהיר!
ברחב התכלת
אך רנן ושיר!
פורח ליופי
תפוח הדר,
נריח ביחוח
כבושם נגר

אך אנו בעליזה
לחופש לדרור,
לשוח נצאה -
נפלא זה התור.
הנה בא,הנה בא
ניסן החמוד -
חג פסח נחוגה,
זה חג החרות.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שובי שובי השולמית
(שיר השירים)

שובי שובי השולמית
שובי שובי ונחזה בך,
מה תחזו בשולמית
כמחולת המחנים

חד גדיא

גדי אחד קנה אבא
בשני זוזים
גדי אחד בשני זוזים
חד גדיא,חד גדיא

בא החתול ואכל את הגדי
שקנה אבא בשני זוזים
גדי אחד וכו'

בא הכלב ונשך את החתול
שאכל את הגדי,שקנה אבא
בשני זוזים
גדי אחד וכו'

בא המקל והכה את הכלב
שנשך את החתול,שאכל את הגדי
שקנה אבא בשני זוזים
גדי אחד וכו'

באה אש ושרפה את המקל
שהכה את הכלב,שנשך את החתול
שאכל את הגדי,שקנה אבא
בשני זוזים
גדי אחד וכו'

באו המים וכבו את האש
שרפה את המקל,שהכה את הכלב
שנשך את החתול,שאכל את הגדי
שקנה אבא בשני זוזים
גדי אחד וכו'

בא השור ושתה את המים
שכבו את האש,ששרפה את המקל
שהכה את הכלב,שנשך את החתול
שאכל את הגדי,שקנה אבא
בשני זוזים
גדי אחד וכו'